

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 05.07.2013 roku

Sąd Rejonowy dla Wrocławia – Śródmieścia Wydział II Karny,

w składzie :

Przewodniczący : **SSR Izabella Gabriel**

Protokolant : Sylwia Sobczak-Piżuch

po rozpoznaniu w dniu 05.07.2013 roku we Wrocławiu

przy udziale Prokuratora Prokuratury Rejonowej dla Wrocławia Śródmieście Ireneusza Zielińskiego

sprawy karnej z oskarżenia publicznego :

J. D. (1)

ur. (...) we W.,

syna Z. i E. z d. P.

oskarżonego o to, że :

w dniu 29 grudnia 2012 roku we W. , będąc w stanie nietrzeźwości (0,83 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu) kierował samochodem marki F. (...) o nr rej. (...) jadąc ul. (...)

tj. o czyn z art. 178 a § 1 k.k.;

* * * * *

I. uznaje oskarżonego J. D. (1) za winnego popełnienia czynu opisanego w części wstępnej wyroku, stanowiącego występki z art. 178a § 1 k.k. i za to na podstawie art. 178a § 1 k.k. wymierza mu karę 10 (dziesięciu) miesięcy pozbawienia wolności;

II. na podstawie art. 69 § 1 i 2 k.k. i art. 70 § 1 pkt 1 k.k. warunkowo zawieszając wykonanie orzeczonej kary pozbawienia wolności na okres próby wynoszący 2 (dwa) lata;

III. na podstawie art. 49 § 2 k.k. orzeka od oskarżonego na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym oraz Pomocy Postpenitencjarnej świadczenie pieniężne w kwocie 500 złotych.

IV. na podstawie art. 42 § 2 k.k. wymierza oskarżonemu środek karny w postaci zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych w ruchu lądowym na okres 1 (jednego) roku;

V. na podstawie art. 63 § 1 k.k. zalicza oskarżonemu na poczet orzeczonej kary pozbawienia wolności okres rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawie w dniu 29 grudnia 2012 r

VI. na podstawie art. 63 § 2 k.k. zalicza oskarżonemu na poczet orzeczonego środka karnego w postaci zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych okres rzeczywistego zatrzymania prawa jazdy od dnia 29 grudnia 2012 roku do dnia 05 lipca 2013 roku;

VII. na podstawie art. 627 k.p.k. i art. 1 i 2 ust. 1 pkt 3 ustawy z dnia 23 czerwca 1973 roku o opłatach w sprawach karnych (tekst jednolity Dz. U. z 1083 roku, Nr 49, poz. 223) zasądza od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa koszty sądowe w kwocie 90 zł, ustalając nadto wysokość należnej opłaty na kwotę 180 złotych.

II K 395/13

UZASADNIENIE

Sąd na podstawie całości materiału dowodowego ujawnionego na rozprawie głównej ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 28 grudnia 2012r. we W. J. D. (1), na co dzień mieszkający w Niemczech, wracając z zakupów spotkał znajomych, do których następnie udał się i gdzie przebywając dłuższy czas spożywał alkohol. Oskarżony wypił piwo i kilka kieliszków wódki. Już po północy postanowił wrócić do domu. Po wyjściu od znajomych w pobliżu swojego auta m-ki F. (...) nr rej. (...) zauważył grupę młodych ludzi. W samochodzie miał zakupy i elektronarzędzia. Zdecydował się pojechać samochodem. Gdy jechał ul. (...) zauważyli go funkcjonariusze Policji pełniący służbę w tamtym rejonie. Policjanci postanowili zatrzymać pojazd do kontroli ponieważ kierujący sprawiał wrażenie osoby nietrzeźwej, zasypiającej za kierownicą, jechał nie potrafiąc zachować prostolinijnego toru jazdy. Samochód zatrzymano do kontroli na ul. (...). W związku z tym, że od J. D. (1) wyczuwalna była woń alkoholu został on poddany badaniom na zawartość alkoholu w wydychanym powietrzu, które wykazały u niego odpowiednio o godz. 02.01 - 0,83 mg/l i o godz. 02.21 - 0,73 mg/l. Wobec powyższego oskarżony został zatrzymany, zatrzymano mu też prawo jazdy.

dowód:

- wyjaśnienia oskarżonego k.13, 61
- zeznania św. B. W. k. 27
- zeznania św. W. K. k. 30
- protokół użycia alkometru k.2
- protokół zatrzymania k.3

Oskarżony J. D. (1) nie był dotychczas karany sędownie. Posiada obywatelstwo polskie i niemieckie. Zameldowany jest we W. przy ul. (...), zamieszkuje i pracuje w Niemczech, osiąga dochody ok. 7.000 zł miesięcznie. Jest stanu wolnego, ma 18 - letnią córkę. Do Polski oskarżony przyjechał do swojej matki, która jest osoba starszą i schorowaną.

dowód:

- dane o karalności k. 23
- dane osobo-poznawcze k. 25
- wyjaśnienia oskarżonego k. 12,62
- dokumentacja lekarska k. 39-40,57

J. D. (1) przesłuchiwany w toku postępowania przygotowawczego przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu i odmówił składania wyjaśnień stwierdzając, że nie ma nic do powiedzenia, bo jechał pod wpływem alkoholu swoim samochodem m-ki F. (...) o nr rej. (...), czego żałuje i co było lekkomyślne i nieodpowiedzialne. Wówczas też oskarżony oświadczył, że chce dobrowolnie poddać się karze 1 roku pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na 2 lata, orzeczeniu zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych na okres 2 lat, wniósł także

o zaliczenie jego zatrzymania i zatrzymania prawa jazdy oraz o orzeczenie świadczenia pieniężnego w kwocie 1.000 zł i zasądzenie kosztów i opłaty sądowej (k.13).

Na rozprawie w dniu 05 lipca 2013r. J. D. (2) także przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu, podając dodatkowo, że wracając z zakupów spotkał znajomych, do których się następnie udał i u których przebywał dłuższy czas i gdzie na stole pojawił się alkohol. Oskarżony wyjaśnił też, że kiedy późnym wieczorem postanowił wracać do domu, zauważył że koło jego samochodu, w którym miał zakupy i elektronarzędzia, kręcą się grupy młodocianych osób. Wsiadł do auta, bo jak podał chciał je mieć pod domem, żeby się spokojniej czuć, i żeby je przepakować (k.61). Oskarżony jednocześnie oświadczył, że bardzo tego żałuje, że nigdy więcej się to nie powtórzy, i że jest świadomy tego, iż popełnił przestępstwo prowadząc auto będąc pod wpływem alkoholu, a przecież mógł zanieść elektronarzędzia do domu znajomych. Dodał, że jego matka która mieszka w Polsce, i która nie ma nikogo innego przebywa obecnie w szpitalu z powodu raka jelita grubego, wcześniej z powodu upadku i złamania przebywała w ośrodku leczniczo – rehabilitacyjnym w O.. Odnośnie ilości wypitego alkoholu oskarżony podał, że wypił piwo i parę małych wódek (k. 62).

Wyjaśnienia oskarżonego co do istoty sprawy Sąd ocenił jako wiarygodne, gdyż są one konsekwentne i znajdują potwierdzenie w pozostałym materiale dowodowym. Jedynie w części dot. powodów, dla których oskarżony miał zdecydować się na jazdę samochodem, mimo pozostawania w stanie nietrzeźwości, Sąd ocenił wyjaśnienia oskarżonego jako nieracjonalne, przede wszystkim wobec jego świadomości co do tego, że jazda samochodem w stanie nietrzeźwości jest przestępstwem, a w związku z tym uznał je za mało przekonujące i stanowiące raczej linię obrony oskarżonego, niż faktyczny powód jego zachowania się, zwłaszcza że - jak podał sam oskarżony - rzeczy pozostające w samochodzie, o które się obawiał można było zostawić u znajomych.

Co do zeznań świadków B. W. i W. K. Sąd uznał, że polegają one na prawdzie, a to dlatego, że są spójne i logiczne, znajdują potwierdzenie w wyjaśnieniach oskarżonego i wynikach badań jakim został poddany oskarżony na zawartość alkoholu w wydychanym powietrzu.

Walor wiarygodności Sąd przypisał też wynikom powołanym wyżej badań, danym osobo-poznawczym dot. oskarżonego i danym o jego karalności, jak też pozostałym ujawnionym w sprawie dokumentom, w tym złożonym przez obrońcę oskarżonego albowiem zostały one wydane przez powołane do tego osoby i organy, nie było też podstaw do ich kwestionowania.

Wobec powyższego Sąd zważył:

W świetle dokonanych ustaleń faktycznych i przeprowadzonej oceny dowodów należy stwierdzić, że wina oskarżonego nie budzi wątpliwości, zaś jego czyn wyczerpuje wszelkie ustawowe znamiona przestępstwa opisanego w art. 178 a § 1 k.k. J. D. (2) bowiem, działając umyślnie, prowadził pojazd mechaniczny w ruchu lądowym, znajdując się w stanie nietrzeźwości. Podkreślić przy tym należy, że stwierdzone u oskarżonego stężenie alkoholu w wydychanym powietrzu, będące konsekwencją spożycia alkoholu bezpośrednio przed prowadzeniem samochodu, było stosunkowo wysokie, bo wynosiło 0, 83 mg/l i 0, 73 mg/l.

Wymierzając oskarżonemu karę Sąd miał na uwadze stopień społecznej szkodliwości czynu oraz stopień zawinienia sprawcy, a także jego motywację i sposób działania, sposób życia przed i po popełnieniu przestępstwa oraz właściwości i warunki osobiste, a także zapobiegawcze i wychowawcze cele, jakie winna spełniać kara.

Obciążająco na wymiar kary wpłynął wysoki stopień zawartości alkoholu i związany z tym fakt - jak to wynikało z zeznań funkcjonariuszy Policji, którym Sąd dał wiarę - że oskarżony prowadząc należący do niego samochód zasypiał za kierownicą. Nie bez znaczenia była również okoliczność, że jechał tym samochodem, wprawdzie ok. godz. 1.00 w nocy, ale w miejscu powszechnie uczęszczanym, gdzie - jak sam podał kręciły się grupy młodocianych osób - w związku z czym należy przyjąć, że powodował przez to stosunkowo duże zagrożenie bezpieczeństwa. W ocenie Sądu adekwatną karą, przy uwzględnieniu ustawowego zagrożenia, jest zatem wymierzona kara pozbawienia wolności .

Jednocześnie też Sąd uznał, iż właściwości i warunki osobiste J. D. (1), jego dotychczasowy sposób życia, zachowanie się przed i po popełnieniu przestępstwa pozwalają na przyjęcie wobec jego osoby pozytywnej prognozy kryminologicznej. Dlatego warunkowe zawieszenie wykonania orzeczonej kary pozbawienia wolności jest rozstrzygnięciem wystarczającym dla osiągnięcia wobec tego sprawcy celów, jakie winna spełniać kara. Okoliczności te, przy uwzględnieniu wcześniej wymienionych, nie są natomiast tego rodzaju, by skutkować miały warunkowym umorzeniem postępowania, o co wnosił obrońca oskarżonego. Przede wszystkim nie sposób przyjąć w tym przypadku, przy uwzględnieniu wymienionych wyżej okoliczności, że wina oskarżonego i społeczna szkodliwość jego czynu nie są znaczne. Przyznanie się oskarżonego do popełnienia zarzucanego mu czynu, w sytuacji gdy został on zatrzymany na „gorącym uczynku”, czy też powody, dla których zdecydował się prowadzić auto wcześniej spożywając alkohol i wiedząc, że zachowanie takie jest przestępstwem, także nie wydają się argumentem przemawiającym za warunkowym umorzeniem postępowania. Takie zaś okoliczności jak to, że oskarżony nie ma złej opinii i nie był dotychczas karany sędownie, co powinno być normą, czy też fakt, że musi często przyjeżdżać z Niemiec do chorej matki nie stanowią w realiach niniejszej sprawy wystarczającej przesłanki do zastosowania instytucji przewidzianej w art. 66 k.k.

Stopień stężenia alkoholu, miejsce i czas, w jakim poruszał się nietrzeźwy kierujący oraz sposób w jaki prowadził samochód, a dodatkowo mało racjonalne powody, którymi oskarżony tłumaczył swoje zachowanie przesądziły nie tylko o tym, że wina oskarżonego i stopień społecznej szkodliwości jego czynu nie są nieznaczne, ale też zadecydowały o orzeczeniu środka karnego w postaci zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych. Jednocześnie też Sąd uznał, a to z uwagi na wcześniejszą niekaralność oskarżonego, jak też przez wzgląd na jego obecną sytuację rodzinną (stan zdrowia i wiek matki oskarżonego wymagającej wzmożonej opieki), że wymierzenie tego środka – obligatoryjne w przypadku skazania – na minimalny przewidziany ustawą okres z jednej strony jest adekwatne do stopnia jego zawinienia, z drugiej zaś czynić będzie zadość poczuciu sprawiedliwości społecznej.

Sąd orzekł ponadto od oskarżonego świadczenie pieniężne na rzecz wskazanego podmiotu uwzględniając przy tym obecną sytuację majątkową sprawcy.

Na podstawie stosownych przepisów na poczet orzeczonej kary pozbawienia wolności, jak również na rzecz orzeczonego środka karnego Sąd zaliczył oskarżonemu okres rzeczywistego pozbawienia wolności i zatrzymania prawa jazdy.

Sąd uznając takie rozstrzygnięcie co do kary, środków probacyjnych i karnych za adekwatne i absolutnie wyważone dostrzegł nadto, że jest ono zbieżne z odczuciami oskarżonego w tym zakresie, o czym świadczy fakt, że przesłuchiwany w toku postępowania przygotowawczego oświadczył, a także sporządził pisemne oświadczenie co do tego, że chce się dobrowolnie poddać „skazaniu przez Sąd” bez przeprowadzenia rozprawy na karę 1 roku pozbawienia wolności w zawieszeniu na 2 lata próby, wnosząc przy tym o orzeczenie zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych na okres 2 lat, zaliczenie zatrzymania na poczet przeszłej kary i zaliczenia zatrzymania prawa jazdy, świadczenie pieniężne w kwocie 1.000 zł na cel wskazany przez Sąd, koszty sądowe i opłatę (k. 13, 15).

Z powołanych wyżej względów dot. możliwości finansowych oskarżonego, działając na podstawie powołanych w wyroku przepisów Sąd zasądził od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa w koszty sądowe, w tym opłatę.